

Ulla-Maj Wideroos festtal vid Vi Norrifråns jubileumsfest 14.10.2023

Bästa medlemmar och alla ni som deltar i Pensionärsföreningen i Vi Norrifråns 50-års jubileumsfest. Tack för att jag fått äran att hålla festtalet!

Jarl V Hellström (född i Vasa) såg redan för mera än 50 år sedan det som vi också ser idag. Han såg människornas ensamhet, t.ex. i Täkter där han bodde då. Han inte bara såg utan han agerade och jag tycker att vi har orsak att följa hans exempel. Han tog initiativ till bildandet av Svenska pensionärsförbundet, uttryckligen för att aktivera äldre människor att motarbeta ensamheten.

Det arbetet kan ske på olika sätt, konstaterade Svenska pensionärsförbundets ordförande Ulla-Maj Wideroos när hon besökte Karleby och höll festtalet vid Pensionärsföreningen Vi Norrifrån r.f. 50 års jubileumsfest firades i Jungsborg ungdomslokal.

Vi spelar boule, vi sjunger i kör, vi promenerar och vi reser. Vi umgås helt enkelt. Eller så kan vi ordna utflykter med program för äldre ensamma. Lokalsamhället utvecklas och förändras och är också intressant för äldre ensamma. Ta med dem på en rundtur i den egna kommunen, det kan vara årets höjdpunkt för någon. Efter åren med pandemi känns det väldigt befriande att kunna resa igen, att få mötas och helt enkelt ha roligt tillsammans. Vi behöver det! Nåja, nu tycks ju coronan slå till igen, påpekade hon

Vårt förbund med sina 20 000 medlemmar och 76 lokalföreningar har verkligen en uppgift i samhället. Finland behöver sina seniorer, Karleby behöver sina seniorer! Vi seniorer kan bidra med så mycket, erfarenhet, visdom, sällskap och mycket mera. Låt oss dela med oss av de gåvor vi har. Låt oss se de som är ensamma och som behöver sällskap. Låt oss visa att vi seniorer är aktiva människor som på vårt sätt bidrar till det fina samhälle vi har idag. Vi kan naturligtvis inte bortse ifrån att vi lever i oroliga tider. Först en besvärlig pandemi och så kom Rysslands anfall på Ukraina. Och så kom Mellan Östern. Och på hemmaplan kom vårdreformen!

Det som vi verkligen inte trodde skulle ske. Våra medlemmar påverkas naturligtvis av allt det som sker runtomkring oss. Jag känner själv att pandemin förändrade mig, inte nödvändigtvis till det bättre. Oron för hälsan och framtiden kröp fram, många som var väldigt sjuka.

Jag möter många medlemmar som har saknat våra aktiviteter under pandemin och som är så glada över att vi nu kan träffas igen. Själens i vårt förbund är våra lokalföreningar. Utan föreningar inget förbund. I två år har jag haft förmånen att vara er ordförande och jag gläds verkligen åt det som jag hela tiden ser. Aktiviteter av alla slag runtom i svenskfinland. Människor som med liv och lust delar med sig av sin erfarenhet, av sin egen tid för att kunna glädja andra.

Vi har alla olika erfarenheter i vårt bagage och allas erfarenhet behövs. En ny sak i vårt förbund i fjol är den budkavle som gick runt i svenskfinland. Vi har uppvakttat kommunernas/städernas ledning för att påminna om frågor som är viktiga för oss

seniorer. Det kan handla om gång- och cykelbanor, eller om mötesutrymmen eller tillgång till gym eller varför inte vård och omsorg på svenska.

Och på tal om det! Nog är det väl ändå bra underligt att vi gång efter annan får läsa om förslag på stängningar av s.k små sjukhus. Jag har lust att säga: rör inte våra sjukhus! De behövs!

Vi som är äldre använder antagligen vården mera än de som är yngre. Av helt naturliga skäl. Då måste vården var tillgänglig och det är lika med nära i många fall. Tillgänglighet har också med språk att göra och sjukhuset som är nära klarar säkert också av att ge vård på patientens modersmål. Och det vet vi ju alla hur utmanande detta är t.ex. i Helsingfors, men också i Åbo.

Det som de nya välfärdsområdets inte får leda till håller på att ske: nämligen sämre vård. Svenska pensionärsförbundet med sina 20 000 medlemmar kräver att vården inte får bli sämre, den måste bli bättre! Nu när välfärdsområdena kör i gång sin verksamhet kan man ju inte börja med att skära ner, man skall bygga upp en bra vård! Budkavlen har varit en stor framgång och den har verkligen väckt tankar hos den kommunala ledningen. Ett stort tack går till våra lokalföreningar som genomförde budkavlen.

Nu gäller det för oss att följa upp vad som händer med de frågor vi valt att ta fram. Så framöver kommer vi att närma oss kommunerna/städerna på nytt och fråga vad som gjorts. Vi skall vara litet jobbiga! Det är en viktig del av den intressebevakning som vårt förbund också arbetar med. Intressebevakning på olika nivåer. Vi seniorer har, precis som alla andra, väldigt olika behov. Och vi kan förstås inte tillfredsställa alla. Men i intressebevakningen handlar det ändå om att bevaka seniorernas speciella behov.

Ta digitaliseringen som ett exempel. Jag irriteras enormt av det där med att tryck ett, tryck två så ringer vi upp dig. Kanske. Häromsistens tryckte jag sex gånger innan jag kom fram. Eller att man endast skall kunna boka tid via sin dator. De som har makten skall se till att ALLA har tillgång till ALL service på ett jämlikt sätt. Det är rimligt att vårt samhälle kan ställa upp på det. Beslutsfattarna måste se att det finns människor i olika livssituationer och med olika behov av service.

Det är inte värdigt att man som äldre skall vara beroende av barn och barnbarn för att få den service man behöver. Våra föreningar är också till nytta för samhället. När vi sjunger i pensionärskören, när vi spelar kort, när vi går på teater och konserter eller när vi går på gemensamma vandringar - då håller vi oss i bättre form och använder samhällets tjänster mindre. Och framför allt så mår vi bättre. Klart är att kommunerna, städerna kan skapa förutsättningar för oss, för vårt arbete. Så att det inte går som i en viss kommun som höjde hyrorna för möteslokalerna så mycket att pensionärsföreningen inte hade råd att ha sina möten i kommunens utrymmen.

Undrar hur man riktigt tänkte i den kommunen. Trots en del motgångar och trots utmaningar med pandemi och krig i vår närhet behöver vi i vårt förbund ändå se framåt. Vi behöver nya medlemmar (det är förresten litet utmanande att få med de yngre seniorerna), vi behöver säkert också nya verksamhetsformer som lockar nya medlemmar.